

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 3. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20,—, polletno K 10,—, četrtletno K 5,—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30,—. — Naročnina se pošilja upravnistvu.

Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo:
Učiteljska Tiskarna, Francišanska ulica št. 8.

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po-
pust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 118.

Narodni gospodar — Roškar.

(Iz Stajerskega.)

Vsakdo, ki je kedaj potoval po Slov. gorih iz Maribora proti sv. Antonu in naprej, se ni mogel načuditi prekrasni naravni lepoti teh krajev. Kdo ne pozna krasnega razgleda od Sv. Barbare, od Sv. Trojice, onega od Sv. Antona in najlepšega od Sv. Ane?

In pri tem ni tukaj samo lep, krasen — ampak tudi jako rodovitni svet.

Manjka pa mu eno, ki ne pušča priti do veljave ne krasoti — ne rodovitnosti — in to so prometna sredstva.

V tem oziru so storili predniki neodpustljivi, zdaj skoraj nepopravljivi grehi.

Naravno, gospodarsko jedino pametna smer zdajšnje železnice Spielfeld-Ljutomer bi bila čez slovenske gorice v Maribor.

Toda kaj je — to je. Človek bi mislil, da se je zdaj živeli vodilni rod spametoval. Kje pa!

Zalostno je sicer, da naj vodi tako važno gospodarsko vprašanje popolnoma neizobražen človek — kakor je Roškar. Jedini predlog — ki pa je žalibog bržčas neizvedljiv — naprava železniške proge čez Sv. Lenart na Ptuj, je našel v očeh tega gospoda sicer milost. Kritikovati tozadevne korake Roškarija je za zdaj potrata časa — ker se, kakor kažejo znamenja, nagiblje ta načrt itak k svojemu trajnemu počitku.

Zraven tega predloga se je skušal že od več strani uživiti predlog ustanovitve družbe, katera bi upeljala avtomobilno zvezo predvsem med Mariborom in Sv. Lenartom. Ta cela zadeva se je že dognala od gotove strani tako daleč, da bi bil edinole potreben sklep tukajšnje okrajne hranilnice, da daje državi potrebna sredstva proti 4procentnem obrestovanju in amortizaciji in imeli bi brez rizika to tako potrebno in gospodarsko eminentno važno podjetje.

Toda kaj se je zgodilo?

Ne samo, da okrajna hranilnica, kjer ima Roškar, seve samo pri formalnih sejah, vedno prvo besedo, ni niti daleč mislila na dovoljenje sličnega posojila, je sklenil okrajni zastop, kjer je zopet Roškar glava, da se avtomobilom splošni prepove vožnja po cesti okraja Sv. Lenart.

Ta abderitski sklep je našel seve pri kratkovidnih njegovih pristaših popolno odobritev.

S tem sklepom misli bržčas spraviti iz sveta od nerazodnega kmeta sovražno avtomobil, pozabi pa, da je s tem sklepom ne samo trgovino oškodoval od prometa itak izločeni domači okraj, marveč da je ravno konjerejo, kateremu se priljuje, prizadajal najhujšo klofuto.

Nikjer namreč ne sežejo ceste okrajnega zastopa Sv. Lenart od kakega tržišča. Nasprotno! Vsak kmet mora s svojimi konji na cesto, kjer švigajo — posebno na Leitersbergu — skoraj vsako minuto mimo njega avtomobili.

Kaj pomeni to za voznika iz takega svetelnarškega zakotja, ve presoditi samo oni, ki se je nahajal v enakem položaju.

Nasprotno pa kaže praksa, da se konj avtomobilu mnogo hitreje privadi kakor človek.

Če konj enkrat pozna popolno nenevarnost avtomobilnega ropota, ga ne spravi nič več iz njegovega ravnotežja.

Mesto zapiranja cest bi narobe kazalo ravno odpiranje cest za to prometno sredstvo.

V jednem pa bi imel okrajni zastop lepo polje — in to je, da bi strogo prepovedal pre-

naglo, ostalemu prometu tako škodljivo vožnjo.

In tu bi ravno bil poštni voz oni, ki bi s svojim primeroma zmernim tekom v teku par tednov izučil vse konje okraja.

Če bi res bil Roškar vsemogočen — avtomobila ne bi več videli.

Pred kratkem se je čitalo v časopisu, da se napravi telefonska zveza čez Curneh v Ljutomer.

Po Zgornjem in Srednjem Štajerju je že vse polno teh zvez, nekaj jih je tudi pri nas.

Že prej omenjena oddaljenost od običnega prometa je napravilo 20 interesentov — večina Slovencev obeh političnih struj, da so se obrnili na pošto ravnateljstvo za napravo prepotrebne zveze.

Zvezal bi se naj trg Sv. Lenart s Trojico in ta zopet z Mariborom in ostalo svetovno mrežo.

Ce se enkrat ustanovi zaprošena stranska centrala, bi se lahko za malenkostni znesek dobile nadaljne postaje pri sv. Rupertu, Gočovi itd. Z lahkoto bi vsak kmet izvedel za stanje trga v Mariboru, bi poklical zdravnika, živinodravnika, bi zvedel malenkostno od sodnije itd. Kratko rečeno, prihranil bi si nešteto dragih hoj in voženj in bi na drugi strani marsikako delo bilo opravljeno pravočasno.

Telefon kaže svoje krasne uspehe tam, kjer hiti cevna pošta, telegraf, avtomobil in brzovlak — kaj pa šele pri nas, ko še mudno prestavljamo blatne težke noge po do kolen ilovitih cestah.

Celi svet to uvidi — samo naš »inteligent«, naš vodja Roškar ne.

Boji se bržčas, da bi ga Korošec večkrat za parado klical in da ne bi mogel uživati tega angeljskega miru — kakor zdaj.

Ce je zdaj doma, je večina »bolan«. Ko je namreč prišel od svojega »trudapolnega« dela iz Dunaja domov, je izvedel, da se je na prigrizanje župnika v St. Lenartu v Slov. Gor. podpisala tudi okrajna hranilnica za — strmiti! — pol abonementa, z zavezo 78 kron na leto.

Takoj je moral ta v občno korist okraja, pa ne za Roškarjev žep ustanovljeni zavod preklatici svoj podpis, češ, da tega oni ne rabijo.

In to hoče biti poslanec, mož, ki bi moral dati pol svojih dijet zato, da bi čim hitreje izvedel za težnje svojih volilcev, da bi pobitil po najhitrejšem prometnem sredstvu na pomoč kmetu-trpinu, da bi v slučaju sile kar telefonično govoril z ministri in odločilimi osebami in bi prišla pomoč še prej, kakor se podere hram.

Tu je Roškar najlepše pokazal, kaj mu je za kmete, kaj za njegove volilce. Telefon ne straši konj, za telefon ni preozkih cest, telefon ne stane nobenega, tudi njega, ne vinarja, a to ne sme biti, ker hoče on v miru brez dela uživati svoje dijet.

Volilci! To je Vaš poslanec!

POLITIŠKA KRONIKA.

Bolgarska vlada za vojno.

Klici po vojni postajajo na Bolgarskem vedno jačji in vojna stranka dobiva vedno več tal. Dočim so prvotno le opozicija in emigranti zahtevali vojno, se je sedaj, ko je sodba o Berchtoldovem balkanskem predlogu jasno znana, začela očitno tudi vladna stranka nagibati na vojno stran. Vladni organ »Mir« poroča o situaciji sledeče: Inicijativa grofa Berchtolda mora imeti na vsak način za posledico,

da bodo balkanske države spremenile svojo politiko in spoznale svoje prave prijatelje. Situacija je postala že naravnost neznosna, tako da je nemogoče dalje časa čakati. V silijskih in belgrajskih krogih so trdno prepričani, da tako ugodne prilike za vojno ne bo kmalu. Balkanske države se ne boje toliko barbarske Turčije kakor ravno civilizirane Evrope, ki jih samo izigrava proti Turčiji. In za slučaj, zaključuje vladni organ »Mir«, če Berchtoldov predlog ne bo imel nobenega uspeha, tedaj bodo balkanske države naravnost prisiljene, da prenehajo že enkrat samo poslušati Evropo. V Sofiji so celo v najkonzervativnejših krogih mnenja, da je mednarodni položaj tak, da mora biti vsakdo pripravljen na vojno. Če se ta prilika zamudi, se bo svet balkanskim državam smejal in jih spoznal kot politično popolnoma nezrele. Za situacijo na Balkanu je zlasti zelo karakteristično, da so bančni zavodi ustavili vsa posojila, vsled česar je nastala huda denarna kriza.

Francosko brodovje v Sredozemskem morju.

Koncentracija celokupnega francoskega brodovja iz Severnega v Sredozemsko morje z bazami v Toulonu, Korziki in Bizerti je danes faktum, ki razburja vso Evropo. Francija je prepustila varstvo francoske severne in zapadne obale angleškemu brodovju, samo pa je prevzelo varstvo angleških interesov v Sredozemskem morju. Koncentracija se vrši ravno v času, ko postaja Italija kolonialna država in sicer sosednja republike in to ravno v trenutku, ko Italija znatno povečava svojo moč in interese na Sredozemskem morju. Gotovo je, da bo koncentracija francoskega brodovja v Sredozemskem morju zelo uplivala na Italijo. Italija stoji na razpotju in sila dogodkov jo bo prisilila, da se odloči, na katero stran hoče. Lord Parcy odločno izjavlja v »National Reviewu«, da bi bila Italija po tripolitanski vojni, ki jo stane toliko žrtve, naravnost izgubljena, ako bi se ne pridružila Franciji in Angliji, ker ne bi nikdar postala velesila na Sredozemskem morju. Francoska vlada odločno zanika radi koncentracije svojega brodovja v Sredozemskem morju kake zahrbitve in intrige proti trozvezi in izjavlja, da jo je privedel do tega koraka le sedanjí položaj mednarodne politike.

DOPISI.

Iz Prečine pri Novem mestu. Da boste vedeli farani in občani, v nedeljo nas osreči njega milost gospod poslanec in profesor Jarc. Prišel bo v Zalog, tam bo imel shod pod zastavo novega ali starega mostu čez Krko na mestu sedanjega broda na Loke in Zalog. V resnici pa bo s tem shodom tako, kakor so nas dosedanje izkušnje izučile. Gospod poslanec Jarc se namreč na Prečineh spomni samo takrat, kadar so kakšne volitve. Izpočetka, ko je Jarc mislil, da smo tudi mi jarci brez možgan, se je še upal kar naravnost povedati s kakšne vrste shodom nas bo osrečil. Obljubil nam je, da bo vso poplavo izvira naše Prečine spravil v kraj — kam, tega ni povedal. Tudi je obljubil za brod na mestu, kjer misli v nedeljo postaviti most, tako zdatno državno in deželno podpora, da bi Srebrničani, Ločani in Zaločani, ki največ rabijo ta prevoz čez Krko, namesto da bi morali plačati brodarino, še vsak nekaj povrh dobili. Ali ta podpora se je neznano kam izgubila. Zdal hvali sam boga, da je tista njegova velikodušna podpora za brod neznano kam izgubila, predno je došla na brod pri Lo-

kah. Ima namreč za nas vse kaj boljšega kakor je ta brod. V nedeljo bo Zaločanom prinesel kar most namesto tega broda, pa bo vse komedije konec. Ali pa se bo šele začela. Kajti veste od kod vam misli gospod poslanec prinesiti most? Pomislite ljudje božji!... tam od Vavte vasi. Tam kakor vendar dobro veste, je bil stari most že tako za nič, da se je vsakdo tresel, kdor se je s količjak težkim vozom spustil po tem mostu ob času večje vode. Ker je bil ta most tako proketo za nič, so mu morali preskrbeti novega — in tega so ravno zdaj pričeli delati. Ravno tisti most, ki je bil za Vavto vas že zdavno za nič, bo zdaj, ko se je Jarc zanj zavzel naenkrat tako dober, da se ga postavi nekaj kilometrov nižje namesto sedanjega broda za Srebrničane, Ločane in Zaločane. To je duhovita misel vredna poslanca Jarca. Može, volilci! Lepo Vas prosimo, pridite eden do zadnjega na ta shod, kajti čaka vas velik čudež, kako bo Jarc stari za Vavto vas ničvredni most prestavil doli na veliko širjo Krko. Le pridite, ker tudi mi imamo pripravljen velik čudež za Jarca, Vintarja in druge take jarce.

Čebelarški prireditve v Celju. V nedeljo, 15. t. m. se je otvorila v Celju (na Savi v Sušnikovi hmeljski sušilnici) prva slovenska čebelarška razstava, za katero so se vršile priprave cele mesece. V pripravljalnem odboru so bili gg. prof. Jošt, sodnik Zdošek, nadničitelj Kurbus, učitelj Levstik, poštni uradnik Mirnik, nadučitelj Černej, učitelj Lukman, kmetovalca Piki in Jurančič. Reči moramo, da razstava nadkriljuje naša pričakovanja, zakaj bati se je bilo vsled letošnje bolj slabe čebelarške letine, da bo to vplivalo na razstavo samo. Vendar se to ni zgodilo. Čebelarška razstava je tako bogata na razstavljenih predmetih in tako polna zanimivosti, da bi trebalo celih člankov za izčrpanje vsega materiala. Razstavljeno je pa tudi v resnici le, kar je vzorno. Dne 15. t. m. ob 9. uri dopoldne je razstavo otvoril predsednik »Slovenskega čebelarškega društva za Spodnje Štajersko« g. nadučitelj Kurbus. Pozdravil je vse navzoče, v prvi vrsti čebelarje, zastopnika vlade dr. Hoffmanna in dr. Michla, zastopnike drugih uradov, zastopnika štajerske kmet. družbe, g. ravnatelja Belleta, celjskega opata kot zastopnika duhovščine, zastopnika Hrvatov dr. Rojica, zastopnike »Slov. čebelarškega društva v Ljubljani«, dr. Božiča kot predsednika združene zveze, dež. poslanca dr. Kukoveca, zastopnika državne zveze čebelar-skih društev v Pragi g. Rojina, župana okoliške občine g. Fagarinca, zastopnike časopisa, in veleposestnika Sušnika, ki je dal prostore na razpolago. Z združenimi močmi smo ustanovili svoje društvo, je povdarjal govornik, z združenimi močmi smo sklenili prirediti razstavo, in da združeni moči ni brezuspešno, vidite na razstavi. Nato je še dal zaključni trikratni »slava« sivolasemu dobrotljivemu avstrijskemu vladarju. — Občinstva se je nabralo toliko, da je bilo razstavišče natlačeno polno. Po otvoritvi so ljudje ogledovali razstavljene predmete. Razstava je razdeljena v pet skupin. Prva, ki je spodaj na vrtu, obsega žive čebele in panje. Tukaj je razstavilo 33 čebelarjev 85 predmetov (panji, prazni in s čebelami, najrazličnejših sestavov). V drugi skupini je razstavljeno orodje, ki se rabi v čebelarstvu. Razstavilo je 16 čebelarjev in g. Peter Majdič nešteto orodja. Tretja skupina, najobsežnejša, obsega čebelne prideleke. Razstavilo je 88 čebelarjev najrazličnejše predmete,

LISTEK.

M. ZEVAKO:

V sencí jezuita.

»Sir, dajte mi mojega otroka! Svojega otroka hočem imeti!

Tribulet se ni mogel več premagovati... Nekakšna blaznost je kalila pogled njegovih oči.

S še tišjim, še zlobnejšim glasom, strašnim od srda, ki je drhtel v besedah, je dodal kralj:

»Lažeš! Lažeš! Žileta ni, Žileta ne more biti norčeva hči!

»Zakaj ne, sir? Zakaj ne?« je vprašal Tribulet osuplo.

»Zato ne, ker je kraljeva hči; ali slišiš lo-pov?... Zato ne, ker je moja hči... moja!

Tribuletu se je zvrtilo v glavi tako silno, da je omahnil.

Neizmerno, brezumno veselje in smrtne bolečine sta navalili hkrati na njegovo zbegano srce.

Veselite!... Žileta je bila spoštovana, ostala je čista in neomadeževana: njen ugrabitelj je bil vendar njen oče!

In bolečina!... Žileta zdaj ni bila več njegova... nič več njegova hči: bila je hči Franca I!

V prvem trenutku je zmogala radost in se izlila v pravcatem hudourniku.

Padel je na kolena, zgrudil se pred kraljem na tla.

»Sir! Oh, sir! Bodite blagoslovljeni! Kako ste plemeniti in velikodušni, ker poveste meni revežu, da je moje defe... moi ubogi angel...

čist in nedotaknjen! Ostala je čista, nič se ji ni zgodilo... In jaz... ki sem mislil včeraj... oh! blazen sem... smejem se... jočem... ne glejte me, sir... Mislite si obsojenca, ki čaka v svoji celici na krvnika... Celica se odpre... in pokaže se mu... ne krvnik... marveč milost, svetlo, jasno življenje! Mislite si to veselje... Jaz sem takšen obsojenec, sir!... Ah, radost mi ne da govoriti! Duši me! Blagoslov-ljam vas, sir! Ali sem bil neumen! Bil sem bedast! Mislil sem, da je kaprica ljubezni, kar tira kralja k moji deklici! Jaz trojni norec! O, bogokletne misli! Bil je oče, ki je hotel vzeti svojo hčer! Ali to ni naravno? Tako čista je! In pogledi, ki so pali nanjo, niso bili pogledi poželjenja! Oteta! Ah, sir! Zdi se mi, da umrem od te radosti...

Tribuletov glas je zamrl v rahlem ihtenju. In dočim se je kralju mračil obraz ob tem tolmačenju njegove »kaprice« in ob pogledu na Tribuleta, zrušenega k njegovim nogam, je nadaljeval nesrečnež:

»Kraljeva hči! Bogme! Mislil sem si nekaj takšnega!... Tako lepa je... Vedno se mi je zdelo, da manjka samo krone njenemu čelu! Kako se bodo svetili njeni zlati lasje pod biseri in demanti!... Mislila je, da je uboga najdenka... zdaj pa je kraljeva hči!...

V tem jecljanju ga je prekinil zdajci glas Franca I:

»Vstani, norec!

Strašna tesnoba je stisnila Tribuleta za srce.

Njegova radost, njegova nadzemeljska radost se je razpršila v nič! In s to strašno jasnostjo se je dvignila pred njim zavest:

»Žileta je kraljeva hči — ti pa si kraljev norec!

Stoje je zasledoval zdaj z očesom, ki bi bilo

tigru omečilo srce, kratkostopno hojo Franco-vo; kralj pa je hodil semtertja, z rokami na hrbtu.

»Povej mi vse,« je velel nazadnje. »Ne izpušči nobene podrobnosti... Kje si jo spoznal, in kako?...

Tribuletov obraz se je razjasnil...

Kdo ve? Morda mu kralj pusti žileto!

In potem! Oh, potem! Kakšen raj sreče in ponosa je zagledalo v duhu njegovo očeto vsko srce!

»Tako je bilo, sir,« je izpregovoril s tekočim glasom. »Bilo se je spominjate Manta, kajne-da?... Pred desetimi leti ste šli nekega dne skozi to mesto... Jaz sem zagrešil tam ne-vevmakšen prestopke... Bilo je na ulici... blizu starih, razpalih vrat, kjer je viselo dvoje ogromnih verig. In vi, sir, ste me veleli v šaljivo kazen privezati na ti dve verigi ter ukazali, da naj ostanem tako dva dni... Ali se spominjate, sir?... Jaz se bom spominjal na veke Blažena ura, ko so me priklenili na stara vrata v Mantu in me izpostavili zasmechu vsega me-sta... Ali se spominjate, sir?...

»Dalje, dalje!« je odgovoril kralj.

»Priklenili so me torej, sir... Oh, ne pri-tožujem se... imeli ste tisočkrat prav... Vse mesto je šlo mimo mene... Duša mi je bila polna sramu in srda... žalosten sem bil tako, da sem si želel samo smrti... Može so se smejali... otroci so kričali name in me ome-tavali s kamenjem... Vidite, sir, tu... nad desnim očesom... imam še zdaj brazgotino od enega tistih kamnov...«

Tribulet je položil svoj drhteči prst na brazgotino.

Kralj je ostal hladen kakor led.

»O blažena, o srečna rana! Da vam po-ve-m, sir... spominjam se tudi še tegale: lepa

mlada ženska je naščuvala name svojega psa... pes je renče pritekel k meni in obstal pred mano... Pogledal sem ga... in psiček mi je začel lizati roke... Toda tista lepa ženska ga je pretepla... uboga žival!

»Dalje! Dalje!« je ponovil kralj z zamolklim glasom.

»Da vam razložim, sir... Pozabil nisem niti ene podrobnosti... Jaz ne pozabim nevarnih trenutkov v svojem življenju... ne po-zabim jih nikoli! Prihajal je večer... Čutil sem se žalostnega do smrti... Sloveska okrnost me je navdajala z grozo... Če se mi je za-livalo z žolčem in preklinjal sem svojo mater, da me je rodila na ta nesrečni svet. Okrog mene je bilo več nego petsto ljudi, ženskih, plemičev, meščanov, otrok... in krik zasmeha je postajal čimdalje hujši... kar zagledam, kako se mi bliža... Ah, sir... odpustite... srce mi medli ob tem spominu...«

Tribulet je pohajal dih; privoščil si je trenutek odmora...

Kralj ni rekel to pot ničesar.

»Deklica, sir... predstavljajte si majhnega angelčka... z lasmi, razpletinimi po ramah — lasmi, ki so bili podobni svetniški gloriji... in z očmi, tako sladkimi... tako sladkimi... da me grabi za grlo, če se le spomnim te njihove neizrekljive sladkosti... Množica je govorila: »Žileta je... mala prodajalka lilij... Žileta Šantila.« In res je držala v naročju velik šopek natrganih lilij... Prišla je k meni... Ah, sir, val zlobe mi je zalil vročino glavo... Zarenčal sem: »Ti tudi? Kaj hočeš tu? Ali me pri-hajaš bit tudi ti?« Nasmehnila se mi je, izpustila svoje lilije na tla... in nato... mi je obrisala obraz... Trepetal sem osuplo... Nato se je naslonila name in pogledala s svojimi jasnimi očmi, kakor da me hoče čuvati in braniti...

večinoma seveda med v vseh različnih oblikah in barvah, dalje medeno satovje, vosek, itd. Četrta skupina so umetni izdelki (umetno satovje liker, medeno pecivo, medeno vino, medena potica, namizni okraski iz voska itd.) Tu je razstavilo 29 čebelarjev. Peta skupina končno so učni pripomočki (knjige, slike, fotografije itd.). V tej skupini je razstavilo 22 čebelarjev. Vsega skupaj je razstavilo 106 čebelarjev, seveda posamezni v različnih skupinah. O razstavi sami se bo oglašil v našem listu gotovo kak strokovnjak in izrekel svoje mnenje. — Popoldne istega dne se je vršil občni zbor »Slov. čeb. društva«, ki je priredilo razstavo. Udeležba je bila izvanredno mnogobrojna, osobito mnogo je bilo kmečkih čebelarjev. Predsednik g. Kurbus je podal v daljših potezih društveno desetletno zgodovino. Višek dozdajnega društvenega delovanja je sedanja razstava. Vendar to še ne sme biti višek društvenega delovanja sploh, ampak le sredstvo za uk, da stremimo in gremo še višje. Tajnik g. nadučitelj Sivka je podal tajniško poročilo, v katerem je posebno po zasluženju slavil našega štajerskega čebelarskega apostola Juranciča. Danes šteje društvo 22 podružnic z nad 800 člani, je gmotno dobro podprto in ima podporo od države in dežele. Vsako leto se priredi nad 50 zborovanj z nad 1000 obiskovalci. Čebelarstvo je izboljšalo in povzdignilo. Blagajnik g. Kosi je poročal, da je imelo društvo v minulem poslovnem letu 2200 K 27 v dohodkov in 1900 K 72 v stroških. Za razstavo je prispevala kmetijska družba 400 K. V odbor so bili izvoljeni vsi dozdajni gospodje in sicer: Tomo Kurbus, nadučitelj v Slivnici; J. Kosi, poštni uradnik v Celju; A. Sivka, nadučitelj v St. Jurju ob J. ž.; F. Preindl, učitelj pri Veliki Nedelji; J. Strelec, nadučitelj pri Sv. Andražu v Slov. Gorici; L. Černež, nadučitelj v Grižah; J. Lukman, učitelj v Soštanju, A. Zdošek, sodnik v Laškem trgu; za pregledovalca računov gg. prof. Kožuh in poštni uradnik Mirnik. Nato se je potovalnemu učitelju za čebelarstvo g. Juranciču izročila zlata ura za njegove neštete zasluge za razvoj čebelarstva na slovenskem štajerskem. — Zvečer se je vršila v veliki dvorani Narodnega doma krasno obiskana čebelarska veselica. Slovenskim spodnještajerskim čebelarjem moramo samo čestitati na krasnem uspehu, ki so ga dosegli s svojo razstavo. Moje, ki sede v odboru čebelarskega društva, so nam porok, da bo naša čebelarstvo tudi še v bodoče slo svojo pot naprej in kvišku po dozdajnem geslu: Z združenimi močmi! Zum — zum!

DNEVNI PREGLED.

Morala krščanskega moža. V dobrunjski občini županuje Franc Korbar, ki je pa obenem tudi c. kr. poštar. Kakor pri pošti, tako ne pozna tudi drugod predpisov, ampak opravlja poštne in druge posle po svoji volji. Že leta in leta ga poboljšuje časopisje, a on je trdovraten grešnik. Kadar mu trda prede, takrat vzdihuje milo in išče pomoči. In če se ga ljudje usmiliijo, pa jim pokaže takoj rozičke. Njegova moralna zavest je namreč po njegovih lastnih besedah zelo majhna. Nedavno tega se je namreč pobahal, da je že marsikomu zobe populil, pa jih bo še marsikomu. To je zelo značilna izjava za moža, ki je bil nedavno tega s prižnice cerkve Božjega groba javno pohvaljen, ker je prepeval gostilničarjem ob priliki žegnanja godbo. Proslavil se je ta mož posebnost ob priliki zadnjih občinskih volitev. Kandidiral je v prvem razredu; ko je pa videl, da je volitev zanj neugodno izpadla, ker ga ne mara noben boljši posestnik, je pa razveljavil vse nasprotno glasove, tako da vladni komisar pri takih volitvah ni mogel več vzdržati, ampak je odšel, potem ko je dal zapisati svoj protest na protokol. Zdal so prišli možakarju na sled, da je dal popravljati volilni zapisnik, preden ga je oddal na c. kr. okrajno glavarstvo. Zopet vzdihovanje in zavijanje oči! Najprej je potopil svojo nezgodo svojim zvestim, potem pa je zapregel svojega starega konjčka in šel k svojemu zastopniku dr. Kokalju na posvetovanje. Tak angel, pa mu časopisje ne da miru! Pozabil pa je, da niso ljudje, ki jim hoče on populiti zobe iz kamna. Ljudi naj pusti pri miru in dela lepo, kakor se spodobi za moža, pa ga bodo pustili tudi drugi pri miru. A če zatoži

soseba, da hoši njegov pes brez nagobčnika, medtem, ko ga je imela njegova psica redko-kdaj, če se loti dejanski zdaj tega dečka, zdaj one deklice, če si brusi svoj jezik ob tujih ljudih, če nagnjena mlade fantke orožnikom zaradi škode, katero so mu hoteli starši takoj povrniti, potem naj ne hodi na sonce, ker ima veliko masla na glavi! Če mu bodo začeli ljudje to topiti, mu ne bode mogel pomagati najboljši odvjetnik.

Evharistični kongres je torej končan. Ako vprašate udeležence, kako je bilo, vedo povedati samo to, da je neprestano lilo. Čudno je, da ob tako lepi priliki dežuje. Saj so klerikali trdili, da je kongres strogo verska prireditel. V nedeljo, ko je bila največja procesija je lilo cel čas. Čelo maslo pod »milim« ne bom so morali odreči, ker je šel dež. — Zgodila sta se tudi dva slučajja verske blaznosti. Neki Tirolec Köpperger 45 let star je nenkrat začel noreti in je z molkom v roki kričal, da je »Odrešenik« in da mora umreti. Morali so ga s silo spraviti na policijo. Tudi neka stara ženska se je pojavila nenkrat samo na eno nogo obuta na ulicah. Govorila je zdaj francosko zdaj angleško in je kazala vse znake verske blaznosti. — Ob priliki kongresa je bil na Dunaju protesten shod, ki se ga je udeležilo 12.000 oseb. Po shodu je izstopilo 87 ljudi iz cerkve. — Tudi društvo »Svobodna Šola« je imelo dobro obiskano protestno zborovanje.

Kranjske starine so v nevarnosti. Kakor slišimo izkopava vojvodinja Meklenburška okoli St. Marjete in pošila naše zgodovinske stvari iz dežele. Ali ni že čas, da zavarujemo svojo domovino pred takimi starinoslovci. Pozivljamo deželno oblast, da nadzoruje to delovanje.

Zopet smrtna nesreča v novomeškemu železniškemu predoru Kakor smo poizvedeli, se v ponedeljkovi številki omenjena nesreča ni zgodila v bršlinskem kamnolomu, temveč zopet v železniškem predoru pod cesto, ki pelje na novomeški kolodvor. Nesreča se je zgodila pri razširjenju medsten v predoru. Iz zgornjega dela predora se je odtrgala škala ter zadela spodaj stoječega delavca na prsi in trebuh. Poškodba je bila jako nevarna, in kakor se čuje, je ponesrečen delavec vsled hudih notranjih poškodb že umrl. Nesreča se je zgodila zopet pri podjetju Samohrd.

Otvoritev nove državne gimnazije v Novem mestu Ker so notranja dela v novi državni gimnaziji bila pravočasno dovršena, se to šolsko leto že prične v novem poslopiju, ki stoji kakor znano zunaj mesta pod kapitelskim hribom. Poslopje je jako lično, toda pri količkal boljši frekvenciji ali reformi v realno gimnazijo dosedanja prostori brčkone ne bodo zadoščali.

Na Gorenjskem je najlepše vreme. Izmed slovenskih planinskih koč je »Dom na Vršču« oskrbovan vsaj še 22. t. m. in ves ta teden Razgled krasen, vrhovi čisti, vzduh najsveteljši. Malo je bilo poletja, kdor ljubi gore naj ne zamudi teh zadnjih dni!

Manifestacijski shod je imelo v nedeljo češko in nemško učitelstvo v Plodnovi burzi v Prazi. Vseled češko-nemškega spora so namreč razmere učitelstva postale tako obupne, da je bilo prisiljeno odločno nastopiti. Zborovanja se je udeležilo 1000 učiteljev.

Očeta ubil je 29. junija t. l. Franc Dušič v Pavlovski vasi, ker je imel jezo nanj. Celjsko okrožno sodišče ga je 13. t. m. obsodilo na 7 mesecev težke ječe.

Nezagrajene mlake. Viničarki posestnika Jakoba Klemenčiča v Mezgovcih pri Ptujju je med tem ko je ona delala v vinogradu, par korakov stran utonil otrok, 17 mesecev star, v mlaki. Klemenčič je bil pred mariborsko okrožno sodnijo obsojen na 5 dni zapore, ker ni imel mlake zagrajene, viničarka pa tudi na 5 dni, ker ni pazila na otroka.

V Godemarcu pri Ljutomeru je pasla posestniška hči Antonija Rajh svinje. Pri tem jo je prišla božast in jo vrgla čez nek brežiček v bližnjo mlako ter je v nezavestnosti utonila. Rajh je dobil teden dni zapore, ker ni imel mlake zagrajene.

Smrtna nesreča v Horjulu. V nedeljo je šel Janez Vrhovec iz Horjula na lov. Ko se je vrnil z lova, je posodil puško mladim fantom, ki so se z njo igrali. Kar se puška fantu Jožetu Logarju nenadoma sproži. Krogla je zadela Janeza Vrhovca v čreva, tako da je nesrečnež na mestu obležal mrtev.

mno go vina, sklepali drzne stave ter se razgovarjali o konjih in lisjakih. Vse si jih še lahko predstavljam, te čudne kume, grofa Barringtona, Jacka Luptona iz Barnstapla, polkovnika Addisona, Johnnija Miletrja, lorda Sadlerja in mojega sovražnika, barona Baldocka. Bili so vsi enake krvi, pivci, igralca in borilci, vrtočavi fantje polni čudnih pomislekov in nenavadnih šal.

Kljub temu pa so bili v svoji razkavosti dobri fantje, izvenšed edinega Baldocka, debelega dedca, ki je venomer renomiral s svojo spretnostjo in izurjenostjo v boksanju. Ko se je začel norčevati iz Francozov zaradi njih nevednosti in športnih rečeh, sem ga izzval na tisti šport, ki se je ponašal z njim tako nezno. Pač mi boste ugovarjali, mes amis, da nisem storil pametno; toda čaša je bila krožila preko izobilja in razgrela mojo mladostno kri. Hotel sem se boksat s tem bahačem in mu pokazati, da nadomešča pogum, kolikor nam manjka spretnosti v teh rečeh. Lord Rufton ni hotel dovoliti, a jaz nisem odnehal. Kar je bilo ostalih, so me izpodbujali in me trepljali bodrilno po ramah. »Ne, Baldock, naš gost je, pusti ga,« je vzkliknil Rufton. Lord Sadler pa je vzkliknil: »Več kaj, Rufton, saj se ne moreta raniti, ako natakneš mayleje!« Njegova je obveljala, in lord Rufton je privolil pod tem pogojem.

Jaz za svojo osebo nisem niti slutil, kaj so mayleji; toda že so privlekli štiri grde usnjate nestvore, ki so bili podobni borilnim rokavcem, a mnogo večji od njih. Natakneš sva jih morala na roke, ko sva slekla suknjo in telovnik. Nato so porinili mizo s kozarci in steklenicami v kot; stopila sva si nasproti, oko v

Včerajšnji dopis »Cvetlični dan v Idriji«, popravljam v toliko, da cvetlični dan ne priredi samo »Idrijski odsek« Prosvete, marveč vsa napredna idrijska društva.

Napredna Misel prinaša v svoji 3. številki vsebino: Mladina. — Dr. Iv. Lah: Herzen. — Dr. Edvard Beneš: Politične stranke in struje. — Dr. M. Rostohar: Jugoslovansvo. — Dr. Fr. Loskot: Verska kriza in moderni misleci. — Ubeklove misli o šoli. — Kritika in polemika. — Pregledi in referati. — Napredna Misel izhaja dvo mesečno in prinaša aktualne važne poljudno-znanstvene članke. Stane celo leto samo 5 kron. — Priporočamo to lepo revijo vsem našim narodnim krogom.

Krvavi čin ljubosumnega arhitekta. V vili »Les Fongeres« v Bray-Dunesu so pred kratkim našli mrtvo truplo znanega belgijskega arhitekta Demanya, ki je prišel pred par tedni s svojo ženo na letovišče v Bray-Dunes. Razdejano in plesnivo truplo je ležalo v spalnici na tleh, a gospa Demany je sedela zabuhlega obraza na robu postelje in je držala blazne govore. Ugotovili so, da je nastopila arhitektova smrt, ki je imel prestreljeno glavo pred kakimi osmimi dnevi. Pri nogač ustrelenca je ležala avtomatična pištola, v kateri je bilo še 6 krogelj: dve izpraznjeni patroni sta svedočili za to, da sta bili izstreljeni dve krogli. Krogli, ki je ubila arhitekta, so našli na omarici na levi strani mrljica; o drugi krogli ni bilo ne duha ne sluha, dasi se je moralo sklepati, da je bila izstreljena na neko osebo v postelji, katera je bila tudi oškropljena s krvavimi madeži. Zaman so izpraševali gospo Demany; ona je odgovorila silno zmedeno in pretirano na vsa vprašanja. Bila je 8 dni v sobi, kjer je ležal njen mož mrtev, vendar ni nič o tem vedela. Šele pozneje ko so spravili arhitektovo truplo iz sobe, so izprevideli, da je tudi žena ranjena; krogla jo je zadela v levo čeljust in je običajna brčkone kje v glavi. To je tudi najbrže vzrok, da je žena napol zblaznela. Naslednje dni so spravili žensko malo k sebi, ali njene izpovedi so bile še vedno temne in nejasne. Mogoča sta le dva odgovora na to zagotetko: ali je gospod Demany poskušal ustreliti svojo ženo in je nato ustrelil samega sebe, ali je pa gospa Demany ustrelila moža in izvršila nato samomor. Sodniki so se zavzeli za prvi slučaj, ker bi bila gospa Demany morala streljati z levo roko, ker je bila na desni strani ranjena, kar je pa skoro gotovo nemogoče. Vzroki, ki so gospoda Demanya pritirali do tega obupnega čina, niso znani; ve se le toliko, da je bil Demany silno ljubosumen in čez mero nevrastenčen. Preiskavi vilo so našli ključ blagajne, ki jo ima gospod Demany v Bruslju, kakor tudi razne račune o znatnih denarnih vložkih, ki jih ima arhitekt v raznih bruseljskih bankah in druge dokumente.

Potujoči gozd. Potujoči gozd, ki ga je izmislil in naslikal Šekspir v svojem »Macbethu«, je baje zadnje tedne v Veliki Britaniji prišel resnično na dan. Kakor poroča poročilo grofovskega svetnika v Glamorganu je začel gozd na tamošnjem grofovskem posestvu že več tednov zapuščati svoje prvotno zemljišče in se pomikati naprej. Ta izvanredna prikazen seveda ni bila za opazujočega gozdarja nikak čudež, ampak čisto naravna stvar. Dotični gozd leži na strmem prepadu. Kakih 120 m dolga proga te strmine se je odtrgala in se pomikla v celotnem obsegu polagoma nizdol. Drevje je v tem potujočem gozdu ostalo deloma kakor prej, le nekaj dreves se je med pomikanjem nagnilo na drugo stran in povešala vrhove semintja.

Ljubljana.

Volilno gibanje v Ljubljani. Danes ob 8. uri zvečer se vrši v gostilni Zupančič, Ahaceljeva cesta št. 15 sestanek deželnozbornskih volilcev šentpeterskega in vodnatskega okraja. Volilci, udeležite se tega sestanka polnoštevilno.

Napredno politično društvo za Kolizejski okraj priredi v soboto dne 21. t. m. v salonu pri »Levu« svojim članom in po njih vpeljanim gostom društven sestanek. Vspored: Otvoritev društvene knjižnice; razgovor o deželnozbornskih volitvah prosta zabava.

Oh, ta preljudba nemščina! Natakara Š. Z. iz hotela »Uniona« se kaj rad z njo ponaša. Še pri sodniji mu ni dala nemška žilica miru in je začel kot priča govoriti nemški. Ko ga je sodnik vprašal, če zna slovenski, je v zadregi odgovoril, da zna. »In čemu ne govo-

rite slovenski?« — Molč na strani gospoda natakara. Ej, nemščina je je nemščina in Š. Z. se pri volitvi jezika nikdar ne vpraša, čegav denar on služi.

Opraviilo za septemberske žrtve. Dne 20. t. m. ob 8. jutraj bo imel č. g. župnik Ivan Vrhovnik v mestni cerkvi v Trnovem opravilo za septemberske žrtve. K temu cerkvenemu opravilu v spomin nedolžnih žrtv se vabi ljubljansko narodno žentstvo. Naj se ga udeleži v dokaz, da hrani slovenski narod časten in hvaležen spomin mučenikom rodoljubne samozavesti!

Pogovor o obrambnem muzeju se je vršil v ponedeljek ob 2. v »Obrambni razstavi« K pogovoru se je zbralo precej narodnih delavcev, ki se za to zanimajo. Tehn. Mačkovšek je pojasnil pomen takega stalnega obrambnega muzeja. Po kratkih opombah in nasvetih udeležnikov, se je sklenilo sklicati širšo sejo k »Roži« v četrtek zvečer kamor se povabijo tudi zastopniki »Branibora« C. M. Družbe in mestne občine. Tam se sklene vse potrebno, da se zagotovi stalna obrambna razstava v Ljubljani.

Na I. mestni deški šoli se je vpisalo 630 učencev. To je visoko število, ki kaže, da bo kmalu potrebna nova mestna šola v kolizejskem okraju. V šentjakobskem okraju so morali najeti prostore v zatiškem dvorcu, ker primanjkuje v šoli prostora.

Piše se nam: Za deset krajcarjev še ni bilo v Ljubljani tako lepe razstave. Ako pomislimo, koliko govorimo o našem narodnem položaju — enkrat vpijemo, da rastemo, drugič da umiramo — v resnici pa ne vemo kaj in kako — potem bomo znali ceniti tako razstavo. Naj ne bo zavednega Slovenca, ki bi si ne ogledal »Obrambne razstave«. Poidite in prepričajte se: veseliti nas mora, da se je naša mladina tako lotila manjšinskega dela. Ogledite si »Obrambno razstavo«!

Slovensko geldališče v Ljubljani. Izvršujoči člani: Intendant: prof. Franc Kobal. — Drama: Dramaturg: Pesnik in pisatelj Oton Zupančič. Režiserji: Anton Cerar-Danilo, Josip Fišer, Milan Skrbinšek, Anton Verovšek (s častnim naslovom višjega režiserja). Igralsko osebje: dame Berta Bukšekova, Avgusta Cerar-Danilova, Janja Gorjupova, Polonica Juvanova, Jospina Kreisova, Pavla Srečnikova, Alena Setilova; gospodje Franta Bohuslav, Valo Bratina, Rudolf Bukšek, Anton Cerar-Danilo, Josip Fišer, Edvard Grom, Franc Habič, Jožef Križaj, Jožef Molek, Boleslav Peček, Jožef Povhe, Milan Skrbinšek, Anton Verovšek. — Opera opereta in spevoigra: Vodja glasbenih uprizoritev: koncertni vodja Matej Hubad. Prvi kapelnik C. M. Hrazdira, drugi kapelnik: Ferdo Herzog. Korepetitor: Anton Trošt. Režiserji: Rudolf Fejfar, Anton Hartner-Karas, Jožef Povhe. Solisti: dame Joža Fanta (subretka), Elza Orlova (sopran), Roža Perslijeva (mezzosopran), Jana Richterjeva (sopran); gospodje Franta Bohuslav (operetni komik), Rudolf Bukšek (bariton), Jožef Drvota (tenor), Rudolf Fejfar (bariton), Anton Hartner-Karas (tenor), Leopold Kovač (tenor), Jožef Križaj (bas), Jožef Povhe (bariton), Fran Rus (bariton). Stalen gost: ga. Cecilija Otahalova (koloratura). **Ženski zbor:** Božena Fejfarjeva, Polonica Juvanova, Johana Kučera, Karla Kučera, Gabrijela Lumbajeva, Jozefa Mayer, Mici Pipp, Marija Puhkova, Pavla Srečnikova, Pavlina Zajčeva, Urška Žurajeva. **Moški zbor:** Alojzij Dežman, Janko Jež, Rudolf Juvan, Leopold Kovač, Jakob Lumar, Alojzij Pipp, Franc Rus, Avgust Štamcar, Anton Vovko, Miroslav Zor. — NB! Za večje glasbene prireditve se bo zbor primerno povečal. — Orkester: Slovenska Filharmonija, 28—32 godbenikov.

Glasbena Matica. Z letošnjim šolskim letom bo »Glasbena Matica« pridobila svojemu zavodu odlično učno moč v osebi domačina g. Antona Trosta, čigar ime je kot pianista ljubljancem že znano iz koncertov Glas. Matice. G. Anton Trost je bil za svojih gimnazijskih študij v Ljubljani po talentu, pridnosti in napredku odličn gojenec Glas. Matice. Že v takratnih letih je vzbujal pozornost nase. Po dovršeni gimnazijski maturi se je podal na c. kr. akademijo za glasbo in uprizarjačo umetnost (poprej konservatorij) na Dunaj. Ta prvi avstrijski glasbeni zavod je obiskoval 3 leta in je letos najodličneje dovršil svoje študije in

CONAN DOYLE:

Zgodbe napoleonskega huzarja

(Dalje.)

Z zelo obupnim vzvikom — vzvikom moža, ki je podlegel v hrabri borbi — je padel vznak na lesene palice, tako da se je zalivalo vse skupaj po tleh. Krut je bil ta angleški milord, kajti smejal se je tako, da ni mogel priskočiti svojemu služabniku na pomoč. In tako sem moral prihiteti jaz kot zmagaalec ter pomagati vrlemu igralcu na noge, hvaleč ga in dajaje mu upanja z bodrilnimi besedami. Bolelo ga je, da je stal komaj pokoncu in vendar je trdil pošteti dedec, da se mu ni zgodilo nič posebnega. »Bilo je namenoma! Bilo je namenoma!« je trdil venomer. Da, prekrasna igra je krikel, in rad bi se mu bil posvetil z vso dušo, toda lord je menil, da je že prepozno za tisto leto, in tako ništa hotela več igrati.

Kako smešno je, da se nudim kot star mož še vedno tako rad ob teh uspehih; in vendar moram priznati, da mi spomin na ženske, ki so me ljubile, in na može, ki sem jih premagal, slajša in lajša stare dni. Še danes mi je prijetno misliti na to, da mi je zadržal dobri lord pet let pozneje, ko je prišel po sklepu miru v Pariz, da moje ime še vedno slovi po severnem Devonshiru zaradi bistrih činov, ki sem jih izvršil. Rekel je, da me imajo v dobrih spominu posebno zaradi moje bokarske paritje z baronom Baldockom. Ta stvar se je zgodila takole. Nekega večera je prišlo mnogo športnikov k lordu Ruftonu v poset. Pili so

oko! Lord Sadler je sedel v naslanjač in vzel uro v roke. »Bij!« je velel.

Mes amis, povedati vam moram po pravici, da sem v tem hipu trepetal, kar se ni zgodilo v nobenem mojih nešteti drugih dno-bojev. Na sabljo in pištolo se razumem kakor le kaj; tu pa sem vedel, da se moram pestiti z debelim Angležem in si prizadevati, da ga premagam kljub debelim kepm, ki sem jih imel na rokah. In že od kraja mi je bila prepovedana raba najboljšega orožja, ki sem ga še imel. »Toda z nogami se ne smete boriti, dragi Gérard!« mi je bil šepnil v uho moj gostitelj. Obut sem bil sicer le v lahke plesne šolnje, toda prav dobro namerenih brc v trebuh bi mi bilo spričlo životne obilnosti nasprotnikove vseeno olajšalo zmago. Ker pa veljajo pri tem ravnotako posebna pravila kakor pri borenju, sem se moral odreči svoji želji. Ogledoval sem Angleža in preudarjal, kako bi ga napadel. Imel je velika, štrleča ušesa. Če bi ga mogel prijeti zanje, ga je bilo mogoče spraviti na tla. Segel sem po njih, toda nerodne rokavice so mi bile napoti, tako da sem ga moral dvakrat izpustiti. Bil je po meni na mile in drage, a jaz se nisem menil za njegove bunke, marveč sem ga prijel iznova za uho. Padel je na tla, jaz pa sem se vrgel na tla in ga začel trkati z glavo ob pod. Kako so vriskali vrli Angleži, kako so se radovali in me tolkli po hrbtu!

»Jaz stavim na Francoza, kolikor kdo hoče!« je vzkliknil lord Sadler.

»Ne bori se pošteno!« je kričal moj nasprotnik, tipaje se po zardelih ušesih. »Vrgel me je na tla.«

»S tem moraš računati,« je rekel lord Rufton hladno.

»Bij!« je zaklical lord Sadler, in spet sva se postavila v nastop.

Ves rdeč je bil od jeze, in njegove male oči so se svetile zlobno kakor oči buldoga. Sovraštvo mu je gorelo v pogledih. Jaz pa sem bil vesel in dobre volje. Francoski kavalir se bori, a ne sovraži. Napravil sem mu poklon, kakor je moja navada v vsakem dvoboju — poklon, ki je lahko graciozen, vljuden ali zaničljiv. Tistikrat sem položil vanj vse tri lastnosti, vsake malo, in ga podčrtal še z ironično kretljivo rame. V naslednjem hipu mi je zadal silen sunek. Vsa soba se je zavrtela z mano vred; omahnil sem in padel vznak. Toda bliskoma sem bil spet na nogah in se spopadel z njim. Ušesa, lasje, nos, vse točke so mi bile dobrodošle za napad. Divja bojvniška kri mi je kipele po žilah, in mojim ustnicam se je iztrgal stari zmagoslavni klic. »Živel cesar!« sem zavriskal na glas in se zaletel z glavo proti njegovemu trebuhu. Prijel me je z eno roko za tilnik, z drugo pa me je začel boksat. Takrat ga ugriznem v roko, da zavrešči od bolečine. »Odrtrgal ga!« zakliče Rufton. »Odrtrgal ga vendar, za božjo voljo! Saj me bo razmesaril!« Potegnili so me proč od njega. A tistega smeha ne pozabim, dokler bom živ — tistega radovanja in tistih čestitk! Celo moj nasprotnik si ni mogel česa in mi je stisnil roko, nakar sem ga poljubil na obe lici. Pet let nato sem slišal od lorda Ruftona, da je moje viteško vedenje tistega večera še vsem mojim angleškim prijateljem v živem spominu.

(Dalje.)

sicer v svojem glavnem predmetu kot pianist in v vseh pianističnih obveznih predmetih: harmoniji, kontrapunktu, komorni glasbi, klavirskem spremljevanju, glasbeni zgodovini in nauku o instrumentih prestopil zrelostni izpit brez izjeme z odliko. Na podlagi tega izpita mu je c. kr. kraljeva akademija priznala izpričevalo pridobljene umetniške zrelosti. Ob dovršitvi študij je bil odlikovan z akademsko diplomom in pianistično častno premijo Lisztovo. Z g. Trostom pridobi Gl. Matica in slovenska glasba vrlo učiteljsko moč za glasovir kot glavni predmet in izbornega domačega koncertnega pianista, ki bo mogel v svoji stroki dvigniti slovensko glasbo do višje stopnje. Dne 15. septembra t. l. vstopi g. A. Trost v učiteljski zbor Glas. Matice v Ljubljani. Poleg omenjenega gospoda vstopijo letos v učiteljski zbor Glas. Matice še tri druge slovenske učne moči in sicer gđe. Ivanka Hrstova in gđ. Ferdo Herzog in dr. Pavel Kozina. Gđe. Hrstova izprazni ljudskošolska učiteljska si je izbrala petje za svoj službeni poklic. V prejšnjih letih gojenec Glas. Matice je v zadnjih letih obiskovala glasbeni zavod Rudolf Kaiserjev na Dunaju in ondi dokončala svoje za pevski pouk odločene študije z odličnim uspehom. Letošnjo spomlad pa je napravila pred državno izpraševalno komisijo pri prof. Ressu na Dunaju prav tako z odličnim uspehom državni izpit za pouk v petju kot glavnem predmetu in tozadevnih stranskih predmetih. V šoli Glas. Matice bo v letošnjem šolskem letu prevzela pouk dekliškega petja. — G. Ferdo Herzog je pred leti dovršil učiteljske v Mariboru z maturo. Ze tam se je izobraževal v glasbi kot svojem najljubšem predmetu. Namesto v učiteljski stan je stopil v konservatorij v Pragi, ter je istega po šletnih študijah letos dovršil z lepimi uspehi. Njegova glavna stroka v študijah je bila kapelnštvo, dirigiranje, harmonija, kontrapunkt in glasbena zgodovina. Nastavljen je v letošnjem letu v slovenskem gledališču kot drugi kapelnik in korepetitor. Veselo delstvo je, da se oglašajo Slovenci domačini tudi na kapelnškem polju. V šoli Glas. Matice bo pončeval glasbeno zgodovino, ki se doslej na zavodu vpelje kot redni pouk. — Slovenskemu koncertnemu občinstvu je kot pevec solist znan g. dr. Pavel Kozina. Tudi ta je bil v svojih gimnazijskih letih gojenec Glas. Matice. Obiskoval je na Maticni šoli najprvo klavir in harmonijo. Po dovršenih gimnazijskih maturi med visokošolskimi študijami na Dunaju, se je učil solopetja pri prof. Gänsbacherju in en tečaj privatno pri prof. Ledererju. Nadalje se je učil solopetja kot gimn. učitelj v Ljubljani v šoli Glas. Matice pri vodji Hubadu in pri ravnatelju Gerbiču. Šolska uprava mu je končno podelila z 1. semestra dopust, da napravi državni izpit iz petja. V tem semestru je obiskoval petje na akademiji pri prof. Ungerju v IV. letu solopetja in ga dovršil z odličnim uspehom; obenem je napravil državni izpit za pouk petja pri prof. Gänsbacherju z jako lepim uspehom. Le-ta mu je po izpitu posvetil zvezek svojih pesmi z laskavim priznanjem. Razveseljivo delstvo je to, da številno glasbeno naobrazenih domačinov glasbenikov pri nas narašča in da pridobi šola Glas. Matice k priznanim sedanjim 11 močim letos še 4 nove. Poučevali bodo: Breznik, Chlumek, Gerbič, Herzog, Hrstova, Hubad, Kozina, Kučera, Marolt, Nolljewa, Pavčič, Pospilova, Praprotnikova, Trošt in Vedral.

Obrambna razstava samo še danes in jutri (v sredo in četrtek) od 9. dopoldne do 6. zvečer. Opozarjamo občinstvo, da se je v kar največjem številu udeležiti.

— V znamenju samokresa. Janez Cedilnik je sicer slaboten človek, pa kaj nemirne krvi. Posebno kadar ga ima v glavi. Takrat bi vse postrelil, kar mu pride pred oči. Se na svojega dekleta je oni dan streljal. Zgodilo se je to blizu Čeruč na njivi gostilničarja Janeza R. Na njivi sta delali že omenjeno dekle Ivana P. in dekla gostilničarjeva. Pa pride k njima Janez Cedilnik, v oblasti sladkega vinca seveda, in potegne iz žepa samokres. »Že včeraj ti je bilo namenjeno, danes pa boš na pokopališču«, pravi in izstrelji iz samokresa nanjo. K sreči je ni zadel. Obe ženski sta začeli vpiti in bežati proti gostilni J. R. tu je dekla gostilničarjeva povedala gospodarju, da je Cedilnik streljal na Ivano P. in da hiti s samokresom za njima. Ko je Cedilnik res prišel v gostilno, ga je zgrabil gostilničar s pomočjo tesarja Brinovca, ki je bil tačas ravno prisoten v gostilni. Z združenim močjo sta ga vendar ugnala. Gospodje pri »rihti« pa so tako rekli, da bodo Cedilnika zasili.

— **Kinematograf »Ideal«.** Ta spored si je vredno ogledati. Učinkovita detektivska zgodba »Zelezna roka« je dosegla popoln uspeh. Tudi ostalih 5 točk je jako dobrih. V soboto »Velika cirkuška privlačnost« (Nordiskfilm). Pripravlja se »Papež in Vatikan« kakor tudi »Evharistični kongres«.

Trst.

Govoreče številke. Tržaška vlada, ki se baje kar cedi same ljubezni do Slovencev, ima sedaj lepo priliko, da svojo ljubezen vendar le enkrat pokaže tudi z dejanji. Številke za številkanj prihajajo iz Trsta, ki so nam v ponos, a v strašno sramoto tržaške in dunajske osrednje vlade. 56.000 tržaških Slovencev nima niti ene ljudske, še manj srednje šole, dočim ima par tisoč Nemcev na kupe ljudskih in vseh mogočih srednjih šol. To da mnogo misliti in je najboljši dokaz za to, kaj imajo pričakovati tržaški Slovenci od vlade. Kakor poroča »Edinost«, se je na Ciril-Metodovo deško in dekliško šolo na Acquedotto letos vpisalo na novo nič manj kot 236 otrok. Skupno število vseh učencev in učenk na tej šoli znaša — 800. Če se te številke tržaško vlado ne bodo spametovale, potem nam ne preostaja drugega, kakor da povzdignemo na Dunaju energično svoj glas in zahtevamo to, kar nam gre po zakonu.

Italijani razpošiljajo poziv na pekovski pomočnike, ki jih vabijo na občni zbor dne 25. t. m. Dobili smo v roke tak poziv, na katerem sta podpisana dva »pristna« Italijana Vincenzo

Kermolj in Ignazio Ziberna, prvi je »capo«, drugi je »sostocapo«, dasi imeni sami povesta, da sta sinova slovenskih starišev. Vincenc Kermolj in Ignazio Ziberna pravita v oglasu, da hočejo nekateri ljudje prinesiti strokovno organizacijo na politično polje — in vabijo zato skrivaj pekovski pomočnike, naj pridejo na občni zbor protestirat. Znano je, da je ravno med peki v Trstu največ Slovencev, da so tri četrtine slovenskega rodu in da je torej popolnoma opravičeno, da dobi slovensčina tudi v strokovni organizaciji svoje pravice. To se zdi nekaterim politikom. V oglasu se sklicujejo ljudje na zakon, češ da iščejo mojstri načina, kako bi se izognili zakonu. Ko bi rajše gospodje priznali one pravice, ki gredo vsakemu brez oziroma na zakon — namreč narodne pravice. Upamo, da se bodo slovenski pekovski pomočniki zavedali svojih dolžnosti.

Širimo naše nar. soc. ideje! Mi napredujemo in naše ideje se širijo, širijo se kakor seme, na jih je dvignil veter in jih raznesel tja po naši domovini. Seme naša pognala in iz njih rastejo krepke mladice, katere možen vihar le pripogiba, nikakor pa se ne prelomi, kakor staro, suho vejčje. Naši »rodoljubi« so se začetkoma posmehovali nam »16—17-letnim fantom«, in so si mislili: »Eh, zaslanje se jim je, da so tudi oni možje in sedaj se nam upajo še celo tu in tam svetovati, ali sen mine in oni utihnejo in zopet bodo kot pohlevne ovčice občudvali našo modrost.« Pa ni tako! Nas je vedno več. Mladina je sprevlela naše dobre namene in se nam pridružuje na poti proti sovražnikom našega naroda in proti sovražnikom, proti zatiralcem ubogega delavstva, Mladina na noge! Ako greš po naši domovini in jo vidiš tu pa tam ležati v pepelu, v zaspanosti, tedaj idi mimo in reci: »Izplante!« Ne! — Idi tja, razpihi pepel in tam pod pepelom dobiš še žive iskre in te združijo in vžgejo ti ogenj navdušenja za naše ideje. ... Naša srca so vroča, naša prsa so močna in pripravljeno smo bojevati boj, dvojen boj. Vi pa rodoljubi pljuvajte v solnce ako morete, vplinite ako morete njegovo luč, ugasnite ako morete njegov blesek.

Športni klub »Helios« v Trstu pri sv. Jakobu priredi kakor je bilo že obljubljeno dne 22. t. m. I. narodno pešdirko in sicer tekanje na ero ang. miljo (1609 m) in korakanje 3 km s krasnimi darili. Nadejamo se, da se bodo člani tukajšnjih in zunanjih društev še priglasili. Vabimo tudi Slovence diletante teh športov, da se čimprej upišejo. Slovenci gojijo veliko zanimanje kakor slišimo od raznih strani za to prireditel, vendar se jih je pa zelo malo število priglasilo. Med vpisanimi pa ne dobimo nobenega člana športnih društev, kar je seveda obžalovanja vredno, kajti ako se ne — člani športnih društev priglasijo, kako bi mogli zahtevati od društev, kateri niso člani, da se vpišejo. Vabimo torej kakor je že omenjeno, da se člani tukajšnjih in zunanjih športnih društev čimprej priplase. Vpisuje se do 19. t. m. pri gosp. Ljubomiru Cehovinu, brivcu, ulica sv. Marka št. 4. Vpisnina 2 K. — Natančnejša poročila se daje klubu, Sv. Magdalena Zg. št. 573. Tam se tudi vpisuje člane do 22. t. m.

DRUŠTVA.

— **Politično društvo »Vodnik« v Sp. Šiški** ima danes ob 7. zvečer važen sestanek v salonu »pri Raci« v Sp. Šiški. Zaradi važnosti dnevnega reda se prosi mnogobrojne udeležbe tudi od strani članov.

Ciril - Metodova podružnica na Viču prosi svoje člane in članice, naj si po možnosti ogledajo narodno - obrambno razstavo v Ljubljani v Jakopičevem paviljonu.

Podružnica sv. C. in M. za Medvode in okolico, ovažuje obupni položaj našega obmejnega naroda in priredi v nedeljo 22. septembra vrtno veselico pri g. Kolencu na Ladiji izbranim sporedom. Ker smo našo veselico deloma radi slabega vremena in tudi drugih zaprek že tretjič morali preložiti, zato se je neumorni odbor te nadvse agilne podružnice potrudil, da bo tudi sedaj cenjene prijatelje milega naroda na tej prireditvi po možnosti v vsakem oziru zadovoljil. Ker se vrši veselica v slučaju neugodnega vremena v prostorih g. Kolence, upamo, da se vabilo odzove vsak, kdor ima le količkaj čuta za toliko važen poklic naše šolske družbe. Ker imamo vsled vednega prekladanja že ogromne stroške, se slavno občinstvo posebno pa bližnje podružnice sv. C. in M. kar najljubšeje vabijo, da nas kar mogoče obilo posetijo in vsak prinese svoj mali dar domu na altar. Toraj v nedeljo 22. septembra na Ladijo, četrt ure od kolodvora, tam bo svirala slavna Kranjska godba, da pokažemo našim nasprotnikom, da naša podružnica še živi.

Velika narodna veselica v Celju se vrši dne 6. oktobra popoldne in zvečer neposredno po glavnem zboru narodne stranke. Veselico, katere bo ena največjih, kar jih je bilo v Celju, priredi obsežna narodnih društev v narodne namene. Obveže priprave so se že začele. Opozarjamo, da se bo vršila med drugim tudi tekma vin in prosimo vse narodnjake po Štajerskem, pa tudi drugod, ki imajo še kaj modre vinske kapljice v svojih kletah, naj se odzovejo prošnji veselicega pripravljalnega odbora in pošljejo za to tekmo nekaj svoje najboljšie kapljice. Po vsem širnem Štajerskem opozarjamo vse narodnjake, naj ta dan v svojih krajih ne prirejuje veselice, ampak naj prihiiti vse, kar more, ta dan v Celje. Odiranje ne bo nikakega, pač pa se hočemo po dolgem času narodnjaki iz vseh krajev Spodnje Štajerske enkrat zopet skupno veseliti.

Iz Korotana.

(Piše A. Korotanski.)

Kamor se ozremo, vidimo, kako propada slovensko ljudstvo na Koroškem.

Rekli smo že, da obstoji slovenski narod na Koroškem samo iz kmetskega in delavskega ljudstva; obrtnikov in trgovcev, ki bi jih lahko prištevali k našemu narodu, je le neznatna peščica — vsi so renegati.

Kmetje so prepričani samim sebi. Za nje se ne pobriga nihče.

Ravno tako je z delavstvom, katero je zaposleno povečini pri železnici ter raznih tovarnah, ki so brez izjeme v nemških rokah.

Svoje pravice je prisiljeno iskati slovensko delavstvo v nemških socialno demokratičnih organizacijah, kjer se pomemlje. Na narodno-socialni podlagi stoji slovenskih delavskih organizacij — ni. Zato pa tudi narodno zavestnih slovenskih delavcev na Koroškem ni, marveč so vsi nasprotniki svojega lastnega naroda.

Nemška socialna demokracija jih vzgojuje v nemško nacionalističnem duhu, kajti nemška socialna demokracija ni nikaka internacionalna, temveč strogo narodno-socialistična organizacija.

Slovenske kmetske organizacije tudi ne eksistirajo. Nahaja se pač nemška kmetska organizacija s sedežem v Celovcu (Bauernbund).

V tej organizaciji so bili pred leti poleg nemških skoraj vsi koroški slovenski kmetje. Ker so izprevideli, da je ta organizacija le njihov grobokop, da gre vedno le na roko Nemcem, nje pa prezira in zapostavlja, so se od te organizacije povečini odcepili. Sedaj je sicer še precej slov. kmetov v tej organizaciji, a vsi so nemškutarji, odpadniki našega naroda.

Da so postali odpadniki, je zasluga »Bauernbunda«.

Kolikor je slovenskih trgovcev, so skoraj vsi renegati. Takih odpadnikov ni malo. Lahko rečemo, da jih je v Beljaku in Celovcu 75 odstotkov.

Umevno, da so organizirani in sicer v »Verband der deutschen Kaufleute«.

Slovensko ljudstvo nosi tem narodnim nasprotnikom — denar. Podpira jih pri njihovem protislovenskem gibanju. Redi jih na svojo škodo in jim pomaga krepčati nemško trgovstvo.

Poleg teh organizacij eksistira še ena obrambna organizacija, katere namen je, podpirati nemške trgovce, obrtnike in kmete, kupovati slovenska posestva in izpodirati Slovence. Ta organizacija se imenuje »Südmark«.

Na gospodarskem polju je združeno vse proti Slovincem. Zato so tudi Slovenci tako revni, zato ni slovenskih bogatinov, zato ni slovenskih gospodov.

Slovenci so samo siromaki, orodje drugih, prisiljeni so delati in trpeti vse svoje življenje.

In še nekdo gre tem vsenemcem na roko. Kdo pa? No, naša nam vedno naklonjena vlada Pomaga namreč pri pomemčevanju slovenskih otrok s tem, da prav pridno gleda na to, da se ne krši šolski zakon.

Na Koroškem imamo Slovenci utrakvistične šole in sicer tam, kjer prebivajo sami Slovenci; biti bi morale prav za prav samo slovenske. V teh utrakvističnih šolah se otroci nič ne nauče, ker je pouk samo nemški. Ko zapuste te šole, so res pravi volkovi; kajti to kaže že napis na šoli »Volk-schule«. Volkovi, ki samo tulijo in ne znajo niti nemški, niti slovenski, se ustvarjajo v teh »naprednih« šolah.

No, poleg tega se nauče vsaj toliko koristnega v teh »dvojezičnih« šolah, da se izstopijo iz šole, pridružijo družbi nemškutarjev, čeprav ne znajo nemški. Ta družba napreduje z bliskovito hitrostjo. Vedno večja postaja.

Zasluga vlade je, da narašča nezavedna, podivjana množica bolj in bolj!

O srednjih šolah, katerih mi koroški Slovenci nimamo, niti ne govorimo.

V uradih so nastavljeni izrečno le Nemci, oziroma nemškutarji.

Tako je pri železnici, pošti, sodnji, davčnem uradu, na glavarstvu itd.

To so bridke, to so žalostne razmere, v katerih žive koroški Slovenci in v katere se vedno bolj pogrezajo.

Trpljenje koroškega slovenskega ljudstva postaja vedno večje! Ubogo ljudstvo je zatirano na vseh poljih. Zanj ne eksistira nobenih pravic, zanj ni zakonov.

Ubogi kmetič na polju! O kako veliko je to gorje, ki ti visi nad glavo in te obdaja kakor temna noč! In ti ne veš, da je to, kar se ti dogaja, velika krivica. Saj vendar nisi ustvarjen zato, da hlapčuješ in se pokoravaš tistim, za katere moraš prelivati — kri. Okolu tebe je vse temno, zato tudi ne moreš izpregledati, tvoje oči so zaprte, zato ne moreš ugledati nasilnikov.

In ti delavec v tovarni! Se li zavedaš tega, da je človeška družba urejena krivično, da je nad teboj združena truma, ki se masti in živi od tvoje znoja. Le posamezniki se morda tega zavedajo, a to nič ne pomaga.

Koroški slovenski trpin! Nemški kapital pritiska na vas z vsemi silami, izpodriniti vas hoče iz vaše zemlje, ali pa napraviti iz vas še večje sužnje. Vedno slabši postajate na telesu, na duhu istotako. Vsled tega padate nazaj... Nevednost bo napravila iz vas, če se ne združite v veliko armado in udarite ostro proti tiranom, živali. Saj nazadujete vidno. Če gre tako naprej, bodo vas bičali, vlekli boste vozove, med vami in živino ne bo velike razlike.

In zakaj je tako? Čemu je prišlo tako daleč? Kdo je vsega tega kriv? Je-li mogoče sploh kaka rešitev? (D dalje.)

Abiturijentski sestanek naprednih dijaških struj.

(Konec.)

Predavanje »Slovenci in Jugoslovanstvo« je vzbudilo splošno zanimanje in veliko odobravanje med vsemi navzočimi. Predavatelj je pokazal naše suženjstvo in klečeplazenje pred nepravilno vlado, opozoril na prodiranje nemstva v slovenske kraje in njega težnje po Jadranskem morju. Kako se temu ustavi? Sami Slovenci smo premaloštevilni, rešitve je iskati le v združenju vseh Jugoslovanov. Debatira tov. Fabjančič, ki odobruje predavanje. Med tov. Fabjančičem in tov. Mačkovškem pride do debate, katere vzrok je bilo malo ne-

sporazumljenje. — Nato zaključil predsednik dopoldansko zborovanje. Popoldne ob treh se zborovanje nadaljuje. V referatu »Vprašanje naraščanja na srednjih šolah« se je povdarjalo, da se mora priti do enotne dijaške napredne organizacije, katere naloga bo, da se bo dijaštvo po vseh mestih izobraževalo v vseh važnih vprašanjih, da bo lahko delalo jez napredujočemu klerikalizmu med dijaštvom. Organizacija mora biti nadstrankarska, za glavno nalogo naj smatra samozbrazbo in študiranje jugoslovanskega vprašanja. (Vseh načrtov se ne more podati javnosti, ker bi jih izrabili nasprotniki.) Tov. Železnikar, pozdravlja misel take organizacije, ki bi gotovo prinesla slovenskemu naprednemu dijaštvu mnogo uspehov! Tov. Naglič se oglaš k besedi, pozdravi zborovalce v imenu O. s. n. n. d., pozdravlja idejo skupne organizacije napram prejšnjem preiravanju in fanatizmu. Ker napade s pavšalnimi trditvami nar. radikalno strujo, se oglaš k besedi tov. Železnikar, ki njegova izvajanja obsodi. Na predlog tov. Fabjančiča, da naj eden označi razliko med nar. naprednim dijaštvom in narodno radikalno strujo, govori tov. Železnikar, ki pravi, da razliko lahko označi le v tem, da je nar. rad. struja nadstrankarska, dočim nr. napredno dijaštvo ni, v verskem narodnostnem in socialnem vprašanju ne more navesti razlike, ker si napredno dijaštvo še ni nikdar o tem oziru napravilo določnega programa. Tov. Naglič pravi, da se bo pozneje oglašil k debati. Ko tov. Mačkovšek predlaga, da hoče govoriti o nar. radikalnem programu in da se mu naj od takozvanih nar. naprednjakov določi kontragovornik se tov. Naglič ne oglaš k besedi. Nato govori predsednik zaključni govor, se zahvali vsem navzočim za udeležbo in pozivlja dijaštvo, da naj na podlagi načrtov tega sestanka dela v tem letu svojih študij.

Tako je najmlajši naraščaj pokazal, da je v njem mnogo mladih sil, mnogo pridnih delavcev, ki hočejo delati edino v korist narodu in domovini, nikdar pa iskati pri delu za domovino lastnih koristi. Le tako naprej, zmaga je na vaši strani!

Sijajen uspeh cvetličnega dne v Ljubljani.

Ob pozni uri zvečer smo zvedeli, da je uspeh cvetličnega dneva v Ljubljani naravnost sijajen. Dohodki znašajo okoli 6400 K. Računi sicer še niso natančno sestavljeni, vendar pa ne bo dosti differiralo.

Napram lanskemu cvetličnemu dnevu znaša napredek 900 K, ki pa je še toliko pomembnejši, ker so letos imele okoliške občine ljubljanske svoje cvetlične dneve, dočim so lansko leto sodelovale pri Ljubljani.

Slava zavednim Ljubljancem!

Skupni znesek vseh dosedaj se vršičih cvetličnih dnevov širom Slovenije je s tem dosegel že skoro vsoto 10.000 K.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

OGRSKO - HRVAŠKA POSLANSKA ZBORNIKA. — HRUPNA OBSTRUKCIJA. — VFLIKI KRAVALI.

Budimpešta, 17. septembra. Ogrsko-hrvaška poslanska zbornica je zopet torišče velikanskih kravalov. Opozicija hoče na vsak način doseči, da padeta tako ministrski predsednik Lukacs kakor zbornični predsednik grof Tisza. Kakor se je danes pokazalo, se bo v to svrhu posluževala v zbornici in v delegaciji hrupne obstrukcije. Na današnji seji je prišlo do naravnost velikanskih kravalov. Komaj je stopil v zbornico zbornični predsednik grof Tisza, je pričela opozicija kričati kar je mogla in psovati Tiszo z vsemi mogočimi priimki. Slišali so se klici: Lopov, šuft, izdajica, propalica, ven s Tiszo, vagabund itd. Grof Tisza je sedel mirno za svojo mizo in opazoval dogodke. Notiral si je vse najhujše razgrajaje. Hrup je bil tako velik, da ni bilo mogoče slišati njegovih besed. Tisza je bil prisiljen sejo za nekaj časa prekiniti. Opozicija je pavzo porabila za to, da si je nakupila vse potrebne instrumente za obstrukcijo. Ko je Tisza čez ¼ ure sejo zopet otvoril, so se kravali nadaljevali in postajali vedno hujši. Glasovi avtomobilnih tromb, siren, piščalk in trompet so postali naravnost oglušiljivi. Nekateri poslanci so se pričeli tudi med seboj pretepati. Grof Tisza je izjavil, da bo tako dolgo zboroval, dokler ne reši dnevnega reda.

POLOŽAJ NA BALKANU.

Cetinje, 17. septembra. Situacija na Balkanu postaja vedno bolj kritična. Na turško-črnogorski meji se neprestano vrše boji med Malisori in Turki. Turki se v boju poslužujejo tudi topov, vendar pa so bili dosedaj vedno premagani. V Črno goro prihajajo neprestano albanski ranjenci, ki pripovedujejo o hudih bojih s Turki. Črnogorski kralj Nikita se je o položaju na Balkanu izrazil skrajno nepovoljno. Nikita je mnenja, da iz to stanje ne more dolgo vzdržati in da izbruhne vojna lahko že v par dneh.

Sofija, 17. septembra. Organ rezervnih častnikov prinaša članek, v katerem pozivlja kralja, naj prične z vojno proti Turčiji ali pa prepusti vodstvo dežele kakim drugi odločnejši osebi.

Sofija, 17. septembra. Bolgarska najame posojilo v znesku 37 milijonov frankov. Denar se bo uporabljal za oboroženje in opremo armade. Takoj, ko bodo dovršeni sedanji manevri, prične bolgarska diplomacija zelo ostro akcijo.

Skopje, 17. septembra. Nad Skadrom je proglašeno obsešno stanje.

DELEGACIJSKO ZASEDANJE.

Dunaj, 17. septembra. Avstrijsko delegacijsko zasedanje se prične dne 24. septembra.

B. Götzl, Ljubljana

Mestni trg št. 19. — Stari trg št. 8.

Zabava.

Krivo je razumel. Vojak: »Ko enkrat odložim vojaško suknjo, se prav rad oženim; Anica, povejte mi, ali imate kaj svojega?«
Kuharica: »O, imam dva!«

Klasičen stavek. ... Na vozu je sedel grof s svojim sinom, katerega cela zadnja plat je bila steklena ...

LISTNICA UREDNIŠTVA.

»Jaromir« v T: Z veseljem pozdravljam Vas kot novega sodelavca.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.
Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Sprejme se v boljšo hišo na hrano in stanovanje učenka z vadnice. Na razpolago tudi glasovir. Natančneje v »Prvi anončni pisarni«. 673-3

Lepa, velika opremljena mesečna soba s posebnim vhodom, ležeča proti južni strani, se odda s 1. oktobrom v Dalmatinovi ulici št. 15. II. nadst. 646-2

Stavbeni risar

Ceh z 12 letno prakso, več vseh stavbenih del želi primerne službe. Ponudbe sprejema »Prva anončna pisarna«.

Kavarna

se proda v Ljubljani iz proste roke. Pisma je pošiljali pod šifro »kavarna« pošto ležeče Ljubljana I.

ŠPIRIT

iz žita oddaja na debelo od 60 litrov naprej po nizki tovarniški ceni veletrgovarja 250

M. ROSNER Co.

v Ljubljani, poleg pivovarne »UNION«.

KLOBUKI

moderno nakiteni, oblike, kakor vse potrebščine za modistke prodaja cenó:

Minka Horvat

Ljubljana, Stari trg št. 21.

: Popravila točno in najceneje. :

Krojaštvo Ivan Kersnič v Ljubljani

Sv. Petra cesta št. 32, I. nad.

(poleg kavarne »Avstrija«)

najnovejše mode, solidno delo, zmerne nizke cene, znano pohvalna postrežba.

Stanovanje

z 2 sobama se odda za novembrov termin rurni stranki. Naslov v »Prvi anončni pisarni«.

Teodor Kunc

Prešernova ulica 5
I. nadstropje.

Damski modni salon

za angleška
in francoska
dela se priporoča.

Šolske knjige

za vse srednje, meščanske in ljudske šole

v najnovejših odobrenih izdajah ter vse šolske potrebščine v najboljši kakovosti priporoča po zmerni ceni

L. Schwentner

v Ljubljani, Prešernova ulica 3.
Poslopje mestne hranilnice.

FR. P. ZAJEC

Ljubljana Stari trg 9 Ljubljana

priporoča kot prvi slovenski izprašani in oblastveno koncesijonirani optik in strokovnjak svoj optični zavod.

Dalnogleda, toplo-
mere, in zrakomere
vseh vrst.

Očala, škčipalniki na-
tančno po zdravni-
škem receptu.

Cenike pošiljam na
zahtevo zastoj in po-
štne prosto.

Kupujte »Dan«.

»Dan« je edini slovenski neodvisni politični dnevnik.

»Dan« je najbolje informiran slovenski dnevnik.

»Dan« je edini slovenski dnevnik, ki izhaja tudi ob nedeljah in praznikih.

»Dan« je najodločnejši neodvisni ju-
tranji list.

»Dan« je najcenejši napredni dnevnik;
posamezni izvodi po 6 vinarjev,
s pošto mesečno le K 170.

»Dan« je razširjen v najširših ljud-
skih slojih, ker ga vsakdo rad
čita in je zato jako uspešno
oglaševanje v njem.

»Dan« prinaša zanimive in zname-
nite zgodovinske romane.

»Dan« prinaša znamenite sodobne
politiške karikature.

»Dan« je odločen zagovornik vseh
zatiranih.

Širite »Dan« med ljudstvom.

Brez konkurence!
Krasne novosti jesenskih oblek in površnikov do-
mačega izdelka. Za naročila po meri največja
izbira tu- in inozemskega blaga.
Solidna postrežba. Najnižje cene.

Ravnokar došla velika izbira oblek za šolsko mladino

za deklice in dečke. — Najnovejše obleke, površnike in raglane za gospode.
Najmodernejšo in največjo izbero damske konfekcije, kakor paletaje, raglane,
kostume, jopice, krila in bluze po priznani najnižjih cenah priporoča

»Angleško skladišče oblek«

O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

POZOR!!

== Še nikdar niste kupili po tako nizkih cenah! ==

Radi velike zaloge vseh šolskih in uradniških potrebščin

kakor tudi galanterijskih predmetov prodajam
po zelo nizkih cenah na drobno in debelo.
Trgovina s papirjem in galanterijskim blagom:

FR. IGLIČ, Ljubljana

Mestni trg št. 11.—13. - Mestni trg št. 11.—13.

POZOR!!

Največja zaloge ur, zlatane in srebrnine

H. SUTTNER

Ljubljana, Mestni trg št. 25.

Lastna potokolirana tovarna ur v Švici.

Tovarniška znamka

»IKO«

Cenik zastoj in poštne prosto.

V zalogi je vedno
do 500 kosov od
2 do 60 K komad,
tako da si vsakdo
lahko izbere.

Ob nedeljah se do-
bivajo venci v isti
hiši v I. nadst.

Slavnemu občinstvu v mestu in na deželi vljudo priporočam
največje zalogo krasnih

nagrobni vencev in trakov

z napisi.

Zunanja naročila se izvršujejo hitro in točno.

== Cene brez konkurence. ==

FR. IGLIČ Ljubljana,
Mestni trg št. 13-13.

Moderna damska konfekcija

kakor plašči, kostumi, hišne halje, vrhnja krila n
krasni izbiri po zelo solidnih cenah

v modni in športni trgovini

P. Magdič, Ljubljana

nasproti glavne pošte.

Vse

na tukajšnjih in zunanjih učnih zavodih vpeljane

šolske knjige

ima v predpisanih izdajah in veliki množini v zalogi trdka

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

trgovina s knjigami in muzikalijami

Ljubljana, Kongresni trg šte. 2.

Seznamki učnih knjig se oddajajo zastoj.